

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobkyně: **Ing. J. K.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti úkonu žalovaného ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZL 29117/2016, sp. zn. KUSP 21119/2016 UP

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 31. 1. 2018, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 7. 2. 2018, se žalobkyně domáhal zrušení úkonu žalovaného ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZL 29117/2016, sp. zn. KUSP 21119/2016 UP, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle ust. § 178 a § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“) rozhodnuto o závazném stanovisku Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu ze dne 8. 3. 2016, č. j. 568/2016, vydaném v řízení ve věci žádosti o vydání závazného stanoviska k návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh tak, že citované nesouhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh bylo zrušeno a věc byla vrácena Městskému úřadu Uherský Ostroh k novému projednání.

Původní závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu bylo vydáno postupem podle ust. § 149 správního řádu, přičemž podle odst. 1 tohoto ustanovení platí, že závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu; správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Žalovaný dospěl k závěru, že citované závazné stanovisko je nepřezkoumatelné pro nedostatečnost jeho odůvodnění.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu – rozsudku rozšířeného senátu ze dne 23.8.2011, č.j. 2 As 75/2009-113, vyplývá, že závazná stanoviska vydaná podle § 149 správního řádu, nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu, ani § 65 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s.

Žalobou napadený úkon žalovaného byl vydán postupem podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu, podle něhož platí, že nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému v přezkumném řízení a vyčká jeho rozhodnutí.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 8.7.2015, č.j. 10 As 97/2014-127, nebo ze dne 16.5.2017, č.j. 6 As 277/2016-40) potvrzené nálezem Ústavního soudu ze dne 14.3.2016, sp. zn. I. ÚS 2866/15, vyplývá, že rozhodnutí, kterým bylo zrušeno závazné stanovisko, je třeba považovat též za závazné stanovisko a nikoliv rozhodnutí. Tento úkon správním řádem formálně nazvaný rozhodnutí je proto stejně jako jemu předcházející závazné stanovisko přezkoumatelné v soudním řízení správním postupem podle § 75 odst. 2 s.ř.s., tedy jako závazný podklad konečného přezkoumávaného rozhodnutí (v nyní přezkoumávané věci se jedná o konečné rozhodnutí v řízení o stanovení dobývacího prostoru).

Podanou žalobou napadený akt tedy není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s.ř.s. (úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo určují práva nebo povinnosti) a není tak ve správním soudnictví samostatně přezkoumatelný. Z tohoto důvodu soud žalobu odmítl pro nepřípustnost postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e) a § 70a s.ř.s., neboť ve smyslu těchto ustanovení platí, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, jedná se o žalobu nepřípustnou, o níž platí, že soud je takový návrh na zahájení řízení povinen odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto postupem ve smyslu ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka

předseda senátu